Scenariusz można wykorzystać w rocznicę urodzin (18 maja 1920r.),
w rocznicę śmierci Papieża (2 kwietnia 2005r.),
w rocznicę wyboru Karola Wojtyły na Papieża (16 października 1978r.),
lub podczas święta imienia szkoły Jana Pawła II.

Droga Karola Wojtyły do papiestwa

opracowanie Katarzyna Mądra

(W montażu słowno-muzycznym może wystąpić dowolna liczba osób. Tak więc podział tekstu na role może być inny).

- 18 maja 1920 r. W mieście Wadowice urodził się Karol Józef Wojtyła. Bliscy wołali na niego Lolek, a matka wierzyła, że jej syn będzie wielkim człowiekiem. Wzrastał w religijnej atmosferze domu, w którym panowała miłość, wzajemna życzliwość i ciepło.

Piosenka „Moje miasto – Wadowice”

- Wesoły i powszechnie lubiany Lolek wyróżniał się nie tylko świetnymi ocenami, ale także wewnętrzną dyscypliną i głęboką pobożnością. Był zaledwie 9-letnim chłopcem, gdy spadł na niego niespodziewany cios. W wieku zaledwie 45 lat zmarła jego ukochana matka. Samotność zbliżyła bardzo do siebie Karola i ojca.

- Dziecko w roli Papieża - „Moje lata młodzieńcze łączą się przede wszystkim z postacią ojca. Patrzyłem z bliska na jego życie, widziałem jak umiał od siebie wymagać, widziałem jak klękał do modlitwy. Ojciec, który umiał od siebie wymagać, w pewnym sensie nie musiał już wymagać od syna.

- Po ukończeniu szkoły podstawowej rozpoczął naukę w gimnazjum. Tu właśnie rozpoczęła się przygoda z teatrem oraz przyjaźnie trwające do końca życia.

- Spokój i radość z osiągnięć synów nie trwała długo. Rodzina Wojtyłów przeżywa kolejny wstrząs – trzy i pół roku po śmierci matki Emilii umiera Edmund – brat Karola.

- Kolejne lata upływają na przygotowywaniu się do matury, po której obiecujący poeta i aktor, zdecydował się na studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.
- Nowi koledzy i koleżanki bardzo go polubili, choć wyczuwali w nim jakąś inność. Był wesoły i towarzyski, ale unikał zabaw.

- Wybuch II wojny światowej zmienia bieg życia młodego Karola. Zamiast studiować rozpoczyna pracę w kamieniołomach na Zakrzówku, następnie w Solvayu.

- Robotnik - „Przyszedł taki młodziutki do roboty, tak mi go żal było, nie wiem, ale do niczego się nie nadawał. Miał takie delikatne rączęta. Ja nie dałem mu robić, ale on robił. (...) Razu pewnego, jak zwykle przy mnie stał, więc mu powiedziałem :lepiej tobie będzie zostać księdzem, a on się tylko uśmiechnął.”

- Opatrzność nie szczędziła mu bolesnych doświadczeń. W pewien zimowy dzień traci ukochanego ojca, następnie cudem powraca do zdrowia po wypadku, w którym został potrącony przez niemiecką ciężarówkę. Osamotniony lecz głęboko wierzący dojrzewa do kapłaństwa. Jesienią 1942r. zgłosił się do arcybiskupa Sapiehy i rozpoczął tajne studia teologiczne. Święcenia kapłańskie przyjął w 1946 r. Odtąd arcybiskup czuwał nad karierą kościelną przyszłego papieża.

Dowolna pieśń o powołaniu.

- „ I była pierwsza parafia w Niegowici, dalej w Krakowie, gdzie dał się poznać jako wspaniały duszpasterz młodzieży akademickiej. Organizował wycieczki, wyprawy górskie, spływy kajakarskie, jazdę na nartach, wykłady i spotkania modlitewne."

- Papież (dziecko przebrane za Ojca Świętego) – „Odnowiłem w sobie moje własne umiejętności turystyczne: nauczyłem się nocować pod namiotem, uczestniczyć w biwakach (...), poznawać nieznane mi przedtem uroki polskiej ziemi, zarówno na południu, w obszarze górskim, jak też na północy, w rejonie pojezierzy (...), które należą do bogactwa mojej Ojczyzny.

- Pewnego sierpniowego dnia, podczas spływu kajakowego na Mazurach dowiedział się o nominacji na biskupa. Jako dewizę przyjął słowa Totus Tuus (Cały Twój). Po 6 latach papież Paweł VI mianował go metropolitą krakowskim, natomiast w 1967r. został kardynałem. Był to czas wytężonej pracy i nowych wyzwań przed którymi stanął Karol Wojtyła, aż do pamiętnego dnia 16 października 1978r.

- Papież – „Nie zapomnę słów, które (...) wypowiedział do mnie Prymas Tysiąclecia w momencie, gdy zbliżała się decyzja konklawe: „Jeśli wybiorą, proszę nie odmawiać". Bardzo mi wówczas pomógł. Mogłem odpowiedzieć na pytanie zadane mi po wyborze: „przyjmuję".

Pieśń - „Barka"

- Papież - „Nie lękajcie się! Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi! Otwórzcie drzwi Jego zbawczej władzy, otwórzcie jej granice państw, systemy ekonomiczne i polityczne".

- I rozpoczął się wielki w dziejach pontyfikat naznaczony modlitwą, oddaniem i zrozumieniem, pielgrzymowaniem i niesieniem nadziei. Pontyfikat prawdziwej i rzetelnej posługi, naznaczony również chorobą i cierpieniem. Lecz Papież swym życiem udowodnił, że ludzkie cierpienie nie musi stanowić przeszkody w podejmowaniu wielkich działań, może być źródłem duchowej mocy.

- Świat zatrzymał się w swoim szalonym pędzie, zatrzymali się ludzie i nie wstydzili się łez, kiedy ogłoszona została wiadomość o ciężkiej chorobie Ojca Świętego. Cały świat i ludzie różnych wyznań zjednoczyli się w modlitwie i na czuwaniu, na towarzyszeniu Papieżowi w ostatnich godzinach życia. Jan Paweł II odszedł 2 kwietnia 2005r.

- Nasz ukochany Papież stoi teraz w oknie w domu Ojca, widzi nas i nam błogosławi. Tak, pobłogosław nam Ojcze Święty.

Wiersz „Bramy raju”

Bramy raju

Dziś dobry Bóg otwiera przed tobą bramy raju
Dziś dobry Bóg chce Cię mieć blisko siebie
Może wysłuchał twych modlitw i błagań
O jedność wśród chrześcijan,
Gdy czuwali ludzie w modlitwie
Bo nie chcieli byś był sam.
Ty też miałeś dla nas otwarte serce
Dziś my oddajemy je Tobie
Nasza modlitwa niech płynie wysoko
A dobry Bóg niech jej wysłucha
Byś ty Ojcze Święty błogosławił nam.

Katarzyna Mądra

Literatura:
Jan Paweł II „Autobiografia”.
Joanna Knaflewska „Jan Paweł II”.
Janusz Poniewierski „Kwiatki Jana Pawła II”.